

вітчизняних та іноземних інвесторів щодо владання коштів в економіку країни та її окремі регіони вкрай актуальне [2, с. 2].

Інформаційні джерела:

1. Закон України “Про загальні засади створення і функціонування спеціальних (вільних) економічних зон” (із змінами та доповненнями) від 13.10.1992 № 2673-ХІІ. URL: www.zakon.rada.gov.ua.

2. Швець Ю.О., Шайтанова В.В. Функціонування спеціальних економічних зон як засобу налагодження інвестиційної діяльності: проблеми та перспективи. URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/9_2017/12.pdf

3. Вікіпедія – вільна економічна енциклопедія. URL: uk.wikipedia.org.

ПОНЯТТЯ ТА ЕВОЛЮЦІЯ СВІТОВОЇ ВАЛЮТНОЇ СИСТЕМИ

Буяльська В.М., 31-ФБС

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.В. Марценюк**
Вінницький національний аграрний університет

Регламентация валютних відносин у світовому співтоваристві відбувалася в межах генезису світової валютної системи. Міжнародні валютні відносини були зумовлені процесом створення світового ринку, поглибленням міжнародного поділу праці та розвиток економічних відносин між різними державами.

Світова валютно-фінансова система — сформована історично, на базі розвинутого товарного виробництва, грошового обігу і міжнародних економічних відносин, порядок розрахунків між учасниками платіжного обороту з притаманною йому системою валютно-фінансових міжнародних установ (інституцій).

Складовими глобальної міжнародної валютної системи є:

- 1) резервні, національні та міжнародні валютні одиниці;
- 2) інші міжнародні платіжні активи;
- 3) механізм валютних паритетів і курсів валют;
- 4) міжнародні валютні ринки та ринки золота;
- 5) міжнародні валютні ринки та ринки золота;
- 6) міждержавні валютно-фінансові організації глобального рівня [18, с. 47].

Світова валютна система покликана виконувати дві головні функції: по-перше, створювати сприятливі умови для розвитку виробництва та міжнародного поділу праці, по-друге, забезпечувати

безперебійне функціонування її структурних елементів, що є найголовнішим [15, с. 84].

Головними подіями у розвитку світової валютної системи були конференції в Парижі (1867 р.), Генуї (1922 р.), Бреттон-Вудсі (1944 р.) і Кінгстоні (1976 р.). Періодичні кризи світової валютної системи займають відносно тривалий історичний період. Так, наприклад, криза Паризької валютної системи тривала близько 10 років (1913-1922 рр.), Генуезької валютної системи — 8 років (1929-1936 рр.), Бреттон-Вудської — 10 років (1967-1975 рр.) [8, с. 816].

Головні аспекти основних етапів формування світової валютної системи наведені в табл. 1.

Таблиця 1 – Етапи еволюції світової валютної системи

Етап (рік формалізації)	Стандарт	Особливості
Паризька валютна система (1867)	Золотомонетний	Функціонування золота як світових грошей; Фіксування золотого вмісту національної валюти; Фіксування валютних курсів.
Генуезька валютна система (1922)	Золотозлитковий, Золотодевизний	В обігу відсутні золоті монети; Банкноти і білонні монети розмінюються лише на золоті злитки; Скасоване вільне карбування золотих монет.
Бреттон-Вудська валютна система (1944)	Золотодевизний	Збереження ролі золота як розрахункової одиниці в міжнародному обігу; Фіксовані валютні курси.
Ямайська валютна система (1976)	Паперово-валютний (стандарт СПЗ)	Повна демонетизація золота у сфері валютних відносин; Анульовано офіційну ціну золота та фіксацію масштабу цін.

Джерело: [15, с. 85]

Невід’ємним елементом світової валютної системи є інституції, що здійснюють державне та міждержавне регулювання валютних відносин. Міждержавне валютне регулювання реалізується Міжнародним валютним фондом (з 1944 р.), в європейській валютній системі – Європейським центральним банком. Важлива роль в організації світової валютної системи та функціонування міжнародних

фінансів загалом належать групі Світового банку та Банк міжнародних розрахунків у Базелі [18, с. 55].

Інформаційні джерела:

1. Гроші та кредит : підручник / за ред. д.е.н.Б проф.. О. В. Дзюблюка. — Тернопіль : ТНЕУ, 2018. – 892с.
2. Лизун М. Розвиток світової валютної системи крізь призму її елементів / М. Лизун // Вісник Тернопільського національного економічного університету.-2016.- Вип.4.-С.82-94
3. Міжнародні валютно-фінансові відносини: конспект лекцій для студентів денної та заочної форм навчання спеціальності 292 «Міжнародні економічні відносини» Ч.1. – Х. : ХДУХТ, 2019.

АУТСОРСИНГ ЯК ФОРМА РЕАЛІЗАЦІЇ МІЖНАРОДНОГО БІЗНЕСУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Голікова Є.К., гр.6.06.051.130.19.1

Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця
Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **К.Ю. Величко**
Харківський гуманітарний університет «Народна українська академія»

Міжнародний бізнес – це економічна активність бізнес-одиниці за кордонами національного ринку, обмін товарами і послугами на міжнародному рівні. Крім цього, міжнародний бізнес може трактуватися як процес обміну між компаніями за межами національних кордонів. Значна конкуренція на зовнішніх ринках стимулює бізнес до впровадження нових технологій та систем управління, маркетингових рішень та ін. Швидкоплинні зміни у міжнародному бізнесі, що є результатом четвертої промислової революції (індустрії 4.0), коли саме технології посідають провідне місце, сприяє більш активному впровадженню аутсорсингові форми (передача сторонньому підряднику деяких бізнес-функцій або частин бізнес-процесу компанії).

Появу аутсорсингу (англ. outsourcing: out – зовнішній, той, що перебуває за межами, source – джерело) відносять до періоду протистояння в автомобілебудівній галузі, та асоціюють з прізвиськами Генрі Форда і Альфреда Слоуна у 30-х роках ХХ ст., коли стало зрозуміло, що жодна фірма не може бути самодостатньою та більш доцільно делегувати низку функцій спеціалізованим компаніям.

Проблематика аутсорсингу була висвітлена у роботах зарубіжних та вітчизняних вчених, серед яких варто виділити: Б.А. Анікіна, О.І.